

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202953
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118202953.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci navrhovateľky: Mgr. T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Y. XX/XX, Y., proti: C. W., nar. X.X.XXXX, trvale Y., Y. XX/XX, Y., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní C. W. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 21C/30/2018-15 zo dňa 4. apríla 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Navrhovateľke **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v plnom rozsahu.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie odporcovi uložil, aby nevstupoval do bytu číslo XX, nachádzajúceho sa v bytovom dome: J. K. XX B.J., postaveného na parcele reg. „C“, parc. č. 4991, súpisné číslo XX, na X. p., na ulici Y. XX, zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. Y., do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedeného na Okresnom súde Piešťany sp. zn. 10C/200/2013, II. výrokom priznal navrhovateľke nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že po oboznámení sa s návrhom, predloženými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 10P/4/2013-44 zo dňa 18.04.2013, výpisom z Listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú.: Y., mailovou komunikáciou navrhovateľky s právnou zástupkyňou C. W. zo dňa 20.3.2018, potvrdením OO PZ Hlohovec číslo ČVS: ORP-611/HC-TT-2018 zo dňa 30.3.2018, upovedomením Obvodného oddelenia PZ v Hlohovci zo dňa 19.10.2016, lekárskou správou MUDr. C. D., ÚPS úrazová chirurgia zo dňa 31.3.2018, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu došiel súd k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Mal preukázané, že strany boli manželmi, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 10P/4/2013-44 zo dňa 18.4.2013 (právoplatný dňa 29.4.2013). Maloletá dcéra Q. bola na čas po rozvedení zverená do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Počas trvania manželstva navrhovateľka a C. W. nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov predmetný byt, v ktorom navrhovateľka spolu s maloletou dcérou toho času býva. Konanie o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, do ktorého patrí okrem iného aj predmetný byt, sa vedie na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 10C/200/2013 a doposiaľ nie je právoplatne skončené. C. W. býva u svojej priateľky v P. na ulici Q., napriek tomu stále chodí do predmetného bytu a to aj v skorých ranných, ale aj v neskorých nočných hodinách, pričom navrhovateľku slovné aj fyzicky napáda. Naposledy sa tak stalo dňa 30.3.2018 v čase 02:00 hod. v noci, kedy C. W. navrhovateľku fyzicky napadol, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej

zabitím, pričom poškodil aj zariadenie bytu (oznámenie na Obvodnom oddelení PZ Hlohovec pod č. ČVS: ORP-611/HC-TT-2018) a v nasledujúci deň absolvovala vyšetrenie u lekára z dôvodu zranenia spôsobeného odporcom, kde jej bolo diagnostikované pomliaždenie driekovokrížovej oblasti a panvy (lekárske potvrdenie zo dňa 31.3.2018). C. W. sa obdobných konaní voči navrhovateľke dopustil aj v minulosti, kedy bolo voči nemu vedené trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (upovedomenie Obvodného oddelenia PZ v Hlohovci zo dňa 19.10.2016).

4. Okresný súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj názorom o osvedčení práva majúceho sa chrániť za pomoci neodkladného opatrenia, keďže C. W. je vo vzťahu k navrhovateľke bývajúcej v predmetnom byte, dôvodne podozrivý z násilia. O tomto boli súdu predložené dostatočné dôkazy, z ktorých je osvedčená dôvodná obava, že by navrhovateľka mohla byť ako chránená osoba ohrozená na svojom živote a zdraví. Skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú skutočnosťami osvedčujúcimi potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu a hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, keď z konania C. W. bolo možné vyvodíť nerešpektovanie statusu navrhovateľky, jej práva na pokojný a zdravý život a to aj v ich spoločnom obydli bez potreby hľadať si spolu s maloletou dcérou náhradné ubytovanie. Navrhovateľka predložila súdu dôkazy o násilnom správaní C. W., ktoré osvedčujú jej nárok.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd tak, že priznal navrhovateľke nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podľa pomeru úspechu.

6. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podal odvolanie C. W. a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a priznal mu náhradu trov konania. Poukázal na to, že skutkové tvrdenia navrhovateľky sa nezakladajú na pravde. S navrhovateľkou sa v roku 2013 rozviedli a doteraz majú v nevysporiadanom zaniknutom BSM predmetný byt. Inicioval uzatvorenie dohody o užívaní tohto bytu po rozvode, nakoľko chcel predísť akýmkoľvek nedorozumeniam a hádkam, ktoré vyvoláva navrhovateľka. Nenamietal, keď v auguste 2017 za ním prišla navrhovateľka, aby v byte bývali spolu, keďže v byte sa zdržiava minimálne. Do bytu chodí, aby sa stretol s dcérou, s ktorou má vytvorený veľmi dobrý vzťah, čo potvrdila aj navrhovateľka v návrhu na zvýšenie výživného (konanie vedené na Okresnom súde Trnava sp. zn. 21P/5/2017). Je spoluvlastníkom predmetného bytu, v ktorom má osobné veci, podľa potreby v ňom prespáva. Styk s dcérou nemá upravený, nakoľko pracuje v nepretržitej prevádzke. Výživné na dcéru bolo upravené pri rozvode na sumu 100,- Eur mesačne, o dva roky na návrh navrhovateľky zvýšené na sumu 180,- Eur mesačne. Návrh na zvýšenie výživného na sumu 290,- Eur mesačne zobrala navrhovateľka na pojednávaní späť. Neskôr ho telefonicky atakovala s návrhom na prepísanie bytu na ňu, po nesúhlase mu prestala dávať dcéru, následne prišla s návrhom, nastáňovať sa aj s dcérou do bytu, s čím súhlasil. Po uzatvorení Dohody o užívaní spoločného bytu, si navrhovateľka začala do bytu pozývať svojich priateľov, milencov, kamarátky, začala robiť rôzne schválnosti a podrazy ohľadom dcéry, neplatenie nájmu a ostatných položiek súvisiacich s užívaním bytu. Ohľadom údajného útoku dňa 30.3.2018 navrhovateľka pozmenila fakty. Bol s dcérou kým nešla spať, odišiel o cca o 21.30 hod. Do bytu sa vrátil po polnoci, navrhovateľka bola v byte spolu so svojim milencom W. E. (bývalý príslušník polície na OO PZ v Hlohovci), ktorá ho začala vytláčať a kričala, aby vypadol. S navrhovateľkou nekomunikoval, nedotkol sa jej. Následne ho pán E. sotil, na čo spadol, má opuch a odreniny lakťa, kolena a musel vyhľadať lekársku pomoc a momentálne je PN. Pohotovosť urgentného príjmu traumatologickej chirurgie navštívil až 6.4.2018 po skončení pracovnej zmeny z dôvodu, že skôr neprikladal zraneniam spôsobených p. E. význam a nedovoľovali mu to pracovné povinnosti. Privolať hliadku polície, tak ako to urobila aj navrhovateľka. Nebol pod vplyvom alkoholu, naopak navrhovateľka bola pod vplyvom alkoholu spolu so svojim milencom, avšak alkohol privolaná hliadka polície nezistovala. Dňa 30.03.2018 chcel podať trestné oznámenie za napadnutie v byte, avšak službu konajúci policajti to odmietol, že odporca nemá dôvod na podanie. Nasledujúci pracovný deň navštívil KR PZ v Trnave a chcel podať trestné oznámenie za napadnutie a ublíženie na zdraví, za ohrozovanie mravnej výchovy maloletej a taktiež sťažnosť na príslušníka PZ v Hlohovci, ktorý odmietol spísať trestné oznámenie. Na to mu poverený príslušník KR PZ povedal, že vec má doriešiť až po predvolaní na PZ v Hlohovci, nakoľko už v tejto veci bolo podané trestné oznámenie a sťažnosť na príslušníka PZ v Hlohovci má podať na Krajskej prokuratúre. Zatiaľ nedostal predvolanie na vypočutie svedka vo veci zo dňa 30.3.2018, ani nepodal sťažnosť na Krajskú prokuratúru. Ak navrhovateľka utrpela nejaké zranenie, celkom určite jej ho nespôsobil, vôbec sa jej nedotkol. Navrhovateľka dňa 30.3.2018

cestovala s dcérou do C. ku svojim rodičom a teda si mohla spôsobiť zranenie cestou alebo v C.. Samotná lekárska správa, ktorú predložila, je zavádzajúca a už aj fakt, že lekára navštívila s odstupom času dňa 31.3.2018 o 11:35 hod. a to v C. (400 km od miesta bydliska) napovedá o účelovosti tohto dôkazu. Odvolací súd musí zobrať do úvahy odporcom uvádzané právne relevantné skutočnosti, ktoré prinajmenšom spochybňujú a priamo vyvracajú tvrdenia navrhovateľky o osvedčení všetkých predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Treba zobrať na zreteľ, že vo veci o vyporiadanie BSM bol podaný návrh v roku 2013, prvé pojednávanie bude v júni 2018. Pripojil dohodu o užívaní spoločného bytu, návrh na úpravu styku a výživné sp. zn. 21P/5/2017, lekárske potvrdenie o zdraví dieťaťa, vyjadrenie k návrhu na úpravu styku a výživného, podanie navrhovateľky na OS Trnava zo 17.03.201, uznesenie o zastavení konania 21P/5/2017, výzvu na zaplatenie platieb za byt z 13.12.2017, výzvu na zaplatenie platieb za byt z 02.01.2018, výzvu na zaplatenie platieb za byt z 08.01.2018, výzvu z 13.02.2018, žalobu o zaplatenie 2.909,65 Eur s príslušenstvom, platobný rozkaz sp.zn.21C/56/2017, lekársku správu o ošetrovaní, doklad o PN, foto preukazujúce zranenia odporcu (3ks), foto z miestností, ktoré užíva navrhovateľka (7 ks).

7. K odvolaniu C. W. sa vyjadrila navrhovateľka, ktorá potvrdila iniciatívu odporcu pri uzatvorení dohody o užívaní spoločného bytu po rozvoze manželstva, ktorú však neustále porušoval. Do spoločného bytu sa v auguste 2017 nasťahovala z toho dôvodu, že musela uvoľniť prenajatý byt, aj preto, že C. W. dlhodobo v spoločnom byte nebýval. Odkedy sa nasťahovali, začal sporadicky chodiť do bytu bez akéhokoľvek účelu a dôvodu. Počas bývania v podnájme sa snažila stanoviť presné termíny stretávania s dcérou. Poprela tvrdenie, že si do bytu volá kamarátky, priateľov, milencov a že požívajú pred dcérou alkohol. Všetky poplatky týkajúce sa bytu má riadne vyplatené, jediné omeškanie bolo za komunálny odpad. Večer 30.3.2018 prišiel C. W. už pod vplyvom alkoholu cca o 19:15 s dcérou sa rozprával chvíľu, odišiel okolo 19:45 hod. Do bytu sa vrátil v čase okolo 1:00 - 1:30 hod. pod vplyvom alkoholu a začal ústne a fyzicky napádať navrhovateľku a jej známeho pána Mgr. W. E. (trestné oznámenie ČVS: ORP-611JHC-TT-2018). Pri fyzických atakoch C. W. ho pán E. niekoľkokrát upozornil nech prestane, že má poranené ľavé rameno. Bola privolaná hliadka polície, ktorá bola aj v obývačke, s ktorou odchádzali na výpoveď, po ktorej sa s dcérou do bytu aj s políciou vrátili, C. W. spal. S policajtom opustila byt a s dcérou išla prespať do kancelárie pána Mgr. W. E.. Zavolala policajnú hliadku, aby jej prišli asistovať pri balení pre prípad, že by sa tam C. W. ešte nachádzal v byte. Doobeda vstúpila do bytu s políciou, o čom C. W. znova nevie, nakoľko už tam nebol. Je nelogické, že pri zraneniach, ktoré si vyžadujú liečenie na PN sa dal ošetriť až 5 dní po incidente a následne sa dal vypísať na PN. So svojím zranením bola na ošetrovaní 31.3.2018, nakoľko sa jej bolesť zhoršila a na pravej strane má takmer nefunkčnú obličku.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odporca použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že je nevyhnutné uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 3.4.2018 bol súdu prvej inštancie doručený návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia (v znení uvedenom v odseku 1).

10. Navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že s C. W. boli rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 10P/4/2013-44 zo dňa 18.04.2013 (právoplatný dňa 29.4.2013) rozvedení. Maloletá dcéra Q. bola na čas po rozvoze zverená do výchovy a opateru matky (navrhovateľky). Dôvodom rozvodu bolo dlhodobé fyzické a psychické napádanie navrhovateľky C. W., ohrozovanie na živote navrhovateľky a jej maloletej dcéry. V danú dobu navrhovateľka nehlásila tieto skutočnosti na políciu, nakoľko sa bála o svoj život a život svojej dcéry, ak by ho opustili. Keď už to bolo neúnosné a navrhovateľka volala políciu, vzal jej mobil a odhodil ho alebo ho rozbil. Toto navrhovateľka uviedla aj ako dôvod rozvodu, čo odporca na súde potvrdil. Konanie o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vedie na Okresnom súde Piešťany pod

sp. zn. 10C/200/2013. Za trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov predmetný X-izbový byt č. XX v Y. na ulici Y. č. XX, v ktorom navrhovateľka spolu s maloletou dcérou toho času aj býva. C. W. od roku 2016 fakticky býva u svojej priateľky v P. na ulici Q.. Navrhovateľka už počas trvania manželstva bola z dôvodu hrubého správania a násilia zo strany C. W. nútená viackrát zo spoločnej domácnosti ujsť spolu s maloletou dcérou, a to z dôvodu opakovanej obavy o život a zdravie svoj a svojej dcéry. C. W. sa navrhovateľke takto vyhrážal, čo ju donútilo dňa 1.1.2013 zo spoločnej domácnosti definitívne odísť. Navrhovateľka bývala následne v prenajatom byte spolu s mal. dcérou, kde ich však C. W. vyhľadal a opakovane sa jej vyhrážal ublížením na zdraví, o čom sú aj záznamy na OO PZ v Hlohovci. V auguste roku 2017 navrhovateľke zanikla nájomná zmluva a keďže nemala kam s mal. dcérou ísť a mala vedomosť, že v predmetnom byte C. W. nebyva, do uvedeného bytu sa znovu nasťahovala spolu s maloletou dcérou. Pri nasťahovaní do bytu uzavrela s C. W. dohodu o užívaní spoločného bytu. C. W. napriek tomu, že reálne býva u svojej priateľky v P., sporadicky chodí do spoločného bytu v Y., bez akéhokoľvek účelu alebo dôvodu, a to aj v skorých ranných, ale aj v neskorých nočných hodinách. Z jeho strany ide o schválnosti, ktoré však vyúsťujú do bezdôvodného slovného, ale aj fyzického napádania navrhovateľky. Nakoľko útoky C. W. sú dlhodobo opakované, navrhovateľka tieto oznámila aj polícii na OO PZ v Hlohovci. Naposledy dňa 30.3.2018 v čase 02:00 hod. v noci, kedy prišiel C. W. do predmetného bytu pod vplyvom alkoholu začal navrhovateľke vulgárne nadávať a fyzicky ju napádať. Po tom, čo ho navrhovateľka požiadala, aby opustil izbu, kde spí ich mal. dcéra, C. W. chytil navrhovateľku za ruky a sotil o stenu na chodbe. Následne ju viackrát búchal o stenu, zhodil ju na zem, pričom sa udrela o posteľ, v dôsledku čoho pociťovala v nasledujúci deň v driekovo krížovej oblasti vpravo bolesti. Z toho dôvodu bola nútená absolvovať lekárske vyšetrenie. Spôsobil jej škodu na majetku a fyzicky napadol aj jej známeho, ktorého volala, nakoľko sa bála o svoj život a život svojej dcéry, keďže C. W. 29.3.2018 asi o 19:30 prišiel, pozdravil maloletú dcéru a navrhovateľke začal opizlo nadávať, že ju dostane z bytu, že pôjde odtiaľto ako prašivý pes, že on sa o to postará. C. W. pri incidente navrhovateľke aj vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím, pričom poškodil aj zariadenie bytu. Toto všetko sa udialo za prítomnosti maloletej dcéry. Z obavy o život a zdravie svoje a maloletej dcéry bola navrhovateľka kritického dňa nútená po absolvovaní výsluchu na políciu v čase okolo 5:00 hod. odísť spolu s maloletou dcérou prespať do náhradných priestorov. Urobila tak z dôvodu, že do bytu sa vrátiť nemohla, nakoľko sa tam zdržiaval C. W., z ktorého mala obavu a traumy aj maloletá dcéra a plakala, že sa tam bojí byť. Navrhovateľka hrubé, zdravie a až život ohrozujúce správanie C. W. dňa 30.3.2018 nahlásila polícii, ako aj v nasledujúci deň absolvovala vyšetrenie u lekára z dôvodu zranenia spôsobeného C. W., ktoré si vyžiada určitú dobu liečenia a práceneschopnosti. Navrhovateľka má zato, že správanie sa C. W. má psychický a fyzický dopad nielen na navrhovateľku, ale aj negatívny psychický dopad na ich spoločnú mal. dcéru. Po ostatnom výstupe zo dňa 30.3.2018 má odôvodnenú obavu o svoj život, zdravie a život a zdravie mal. dcéry.

11. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP sú nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré sú osvedčené. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

12. Podľa Čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

13. Podľa Čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

15. Uvedené neodkladné opatrenia sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násilia. Právo nebyť vystavený násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násilia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné. Za násilie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

16. V súvislosti s domácim násilím je preto mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť. Z uvedeného dôvodu boli aj sformulované neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktorých účelom je poskytnúť ohrozenej strane neodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený.

17. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia a možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

18. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, maldevelopment a podobne. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou. Násilie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012).

19. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násilia. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú

rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násilím je aj nezabránenie násilliu.

20. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.6.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násilie, obťažovanie, sexuálne násilie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Chránenej osobe musí byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

21. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že navrhovateľka odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu jednak z tvrdení existencie nebezpečenstva bezprostredne jej hrozacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa fyzického násillia odporcom voči nej, jednak z tvrdení okolností dôvodnosti obmedzenia užívacie práva odporcu ako jej bývalého manžela k bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve.

22. Vo veciach domáceho násillia vrátane možného ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať iba z tvrdení navrhovateľa, záznamov polície, podaní vysvetlení k priestupku, lekárskeho či iných odborných vyjadrení. Stanovisko odporcu je v zásade protichodné a dochádza tak k potrebe rozhodnutia v zložitej situácii tvrdenia proti tvrdeniu. Navrhovateľka na osvedčenie dôvodnosti návrhu na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia predložila potvrdenie OO PZ Hlohovec ČVS: ORP-611/HC-TT-2018 zo dňa 30.3.2018 (na čl. 11), upovedomenie OO PZ v Hlohovci zo dňa 19.10.2016 ČVS: ORP-215/HC/TT-2016, ambulantný nález zo dňa 31.3.2018. Tieto listinné dôkazy, keďže ide o konanie z procesného hľadiska maximálne zrýchlené, podľa názoru odvolacieho súdu naplňujú hypotézy uvedené v ustanovení § 325 ods. 2 písm. e) CSP, teda že C. W. je vo vzťahu k navrhovateľke dôvodne podozrivý z násillia a svojim správaním môže ohroziť telesnú a duševnú integritu navrhovateľky. Preto sa nemožno stotožniť s odvolacou námietkou C. W., že tvrdenia navrhovateľky, z ktorých vychádzalo rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie sú pravdivé, resp. že odporkyňa neosvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán (dôvodnú obavu z potenciálne násilného správania sa odporcu spôsobujúceho možné ohrozenie telesnej a duševnej integrity navrhovateľky), ale aj nebezpečenstvo bezprostredne jej hrozacej ujmy.

23. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby násilné správanie C. W. bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia, ktoré v danom prípade odvolací súd považoval za osvedčené, keď bolo preukázané, že navrhovateľka oznámila na OO PZ Hlohovec, že ju fyzicky napadol jej bývalý manžel (C. W.) v predmetnom byte dňa 30.3.2018.

24. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou C. W., že ním tvrdené skutočnosti priamo spochybňujú tvrdenia navrhovateľky o osvedčení všetkých predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže na rozdiel od C. W., navrhovateľka predložila potvrdenie OO PZ Hlohovec zo dňa 30.3.2018 o oznámení fyzického napadnutia (ako aj W. E.), pričom vec je zaevidovaná ako podozrenie z prečinu nebezpečného vyhrážania sa podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ako aj ambulantný nález zo dňa 31.3.2018, ktorého relevantnosť nespochybňuje skutočnosť, že bol vystavený lekárom mimo bydliska navrhovateľky (v C.). Ani tvrdenie C. W., že dňa 30.3.2018 sa navrhovateľky nedotkol, resp. že si zranenie spôsobila v C., nemá na správny záver okresného súdu žiaden vplyv, keďže podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Pokiaľ ide o lekársky nález zo dňa 6.4.2018 z urgentného príjmu (na č.l. 57), o poranení kolena odporcu pri potýčke zo dňa 30.3.2018 a následnej práceschopnosti odporcu od 7.4.2018, odvolací súd uvádza, že uvedené jednak nepotvrzuje, že poranenie C. W. spôsobila samotná navrhovateľka, a ani v prípade, že by poranenie spôsobil C. W. W. E. toto nemá relevanciu vo vzťahu k návrhu navrhovateľky. Pričom lekársky nález bol vydaný dňa 6.4.2018, t.j. potom ako okresný súd dňa 4.4.2018 v preskúmanej veci rozhodol.

25. Vo vzťahu k odvolacej námietke C. W., že konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktorého predmetom je aj predmetný byt, nie je právoplatne skončené (prvé pojednávanie je určené na jún 2018), túto odvolací súd nepovažoval za relevantnú, nakoľko nemá žiaden vplyv na posúdenie dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia, pričom nie je vopred možné prejudikovať ani spôsob vyporiadania a ani časový horizont rozhodnutia. Okresný súd pri nariadení neodkladného opatrenia časovo správne určil dobu počas ktorej má neodkladné opatrenie trvať (§ 330 CSP). Rovnako nedôvodná je námietka, že C. W. je spoluvlastníkom predmetného bytu, keďže jeho vlastnícke právo je nariadením neodkladného opatrenia obmedzené, keď vylúčenie z užívacieho práva, vyplýva zo samotnej povahy neodkladného opatrenia. Vlastnícke právo žalovaného zostáva pritom zachované, súčasťou tohto práva je aj jeho právo disponovať s predmetnom vlastníctvom. Nariadené neodkladné opatrenie sa nijako nedotýka osobných vecí, ktoré má C. W. naďalej v predmetnom byte, nič mu nebráni, aby sa s navrhovateľkou dohodol na ich vydaní. V prípade, ak by navrhovateľka nebola ochotná mu vydať jeho hnutel'né veci, má možnosť domáhať sa ich vydania aj cestou súdu.

26. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 334 CSP má C. W. možnosť podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Ak teda C. W. hodnoverne preukáže, že na jeho strane neexistuje dôvodné podozrenie z násillia voči navrhovateľke, má možnosť domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia.

27. Uložený zákaz vstupovať do dotknutej nehnuteľnosti neobmedzuje C. W. ani v realizácii jeho rodičovských práv a povinností k maloletej dcére, pričom v prípade, že sa s navrhovateľkou nevedia dohodnúť na realizácii rodičovských práv a povinností, každý z nich má možnosť podať návrh na súd.

28. Odvolací súd nepovažuje za neodôvodnene ohrozené právo C. W. na obydlie, nakoľko v danom prípade, ako už bolo uvedené vyššie, je dôvodné vylúčiť C. W. z užívania dotknutej nehnuteľnosti, pričom z doposiaľ zistených skutočností nijako nevyplýva, že by tento nemal vyriešené bývanie, keďže sám nespochybnil tvrdenie navrhovateľky (podporené mailovou komunikáciou na č.l. 10 a návrhom), že predmetný byt neužíva, keď reálne býva u svojej priateľky (do bytu chodí podľa potreby).

29. Vzhľadom k vyššie uvedenému sa odvolací súd plne stotožňuje s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vychádzajúc z predložených listinných dôkazov) v dostatočnej miere preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu a dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým je za daných skutkových okolností bezodkladne poskytnutá ochrana jej subjektívneho práva. Nárok je osvedčený vtedy, ak sa súdu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobný. Miera osvedčenia sa pritom riadi konkrétnou situáciou, najmä naliehavosťou tej-ktorej veci. Pri neodkladnom opatrení prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania oprávnenosti a dôvodnosti uplatneného nároku. Odôvodnenie potreby bezodkladnosti upravenia pomerov strán spočíva najmä v preukázaní toho, že z dôvodov na strane odporcu hrozí, resp. vzniká navrhovateľke ujma (obava navrhovateľky z násillného správania sa odporcu), čo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané bolo. Nariadené neodkladné opatrenie tak nepredstavuje podľa názoru odvolacieho súdu ani neprimeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu práv odporcu, požiadavka vyváženej bezodkladnej úpravy pomerov strán tak zostáva zachovaná. Zistené okolnosti prípadu tiež nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

30. Odvolací súd má za to, že keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak ako žiadala navrhovateľka splnené boli a súd prvej inštancie návrhu správne vyhovel, uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako aj v závislom II. výroku o náhrade trov konania (nenapadnutého osobitnou odvolacou argumentáciou) ako vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa (predovšetkým poukaz na konania medzi stranami o úpravu práv a povinností k maloletej dcére, rešpektovanie dohody o užívaní spoločného bytu) už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnej navrhovateľke priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).